

Kl. 11:51

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Allerførst: Kan vi ikke lige blive enige om, at den skattereform ikke ville være blevet til noget, hvis fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti havde forladt forhandlingsbordet? Altså den reform, der betyder, at afstanden mellem rig og fattig vokser i Danmark – og her er hr. Henrik Sass Larsens eksempel jo meget sigende med 71.000 kr. til akademikerfamilien og 550 kr. til pensionisten – ville ikke være blevet til noget, hvis Dansk Folkeparti ikke havde lagt stemmer til den.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Der mangler lige nogle mandater, ikke? Men sådan er det jo med mange ting, hvis Dansk Folkeparti f.eks. ikke havde været medvirkende til forlig og aftaler. Finansloven var heller ikke blevet gennemført, hvis Dansk Folkeparti ikke havde været med. Der er uendelig mange ting, som ikke var blevet til noget. Så jo, det er da rigtigt.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er vigtigt lige at få sat på plads, for jeg ved, at fru Pia Kjærsgaard præsenterer Dansk Folkeparti som et parti, der tager socialt ansvar, et parti, der går op i forholdene for dem, der ikke har så meget. Jeg synes, det er godt, at fru Pia Kjærsgaard i dag får sagt fuldstændig klart, at det er Dansk Folkepartis stemmer, der har ansvaret for, at vi nu har fået en skattereform, der betyder, at afstanden mellem rig og fattig i Danmark vokser.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard om det her med, at man i Dansk Folkeparti accepterer sociale forringelser og accepterer øget ulighed, skyldes, at man laver sådan en byttestand og siger, at hvis regeringen stemmer for en fremmedfjendsk politik, kan man i Dansk Folkeparti godt acceptere, at der bliver taget fra pensionister, og at bunden i vores samfund ikke bliver løftet, men at toppen til gengæld får rigtig meget.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig bare svare ganske kort. Nej, sådan forholder det sig ikke, og bunden er blevet løftet.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi er mange, som kan konstatere, når vi ser på de sidste 8 år, at Dansk Folkeparti konsekvent har lagt stemmer til sociale forringelser og har lagt stemmer til regeringens økonomiske politik, som betyder, at man giver mere til dem, der har i forvejen, mod til gengæld at få den fremmedfjendske politik igennem.

Hvis det ikke forholder sig sådan, at den byttestand ligesom er udgangspunktet for det politiske flertal på Christiansborg, hvad er så årsagen til, at Dansk Folkeparti alligevel vælger at stemme for skattereformen? Det er meget, meget svært at forstå, for fru Pia Kjærsgaard siger i dag fuldstændig klart, at man stemmer for den her skattereform, som betyder øget ulighed i Danmark, og som giver væsentlig mere til dem, der i forvejen har rigtig meget – igen, 71.000 kr. om året versus 550 kr. om året til pensionisten. Hvordan kan Dansk Folkeparti lægge stemmer til den reform?

Kl. 11:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må bare gentage, at uligheden uægtelig var blevet forøget langt væsentligere, hvis Skattekommissionens oplæg var blevet taget til efterretning – det var det, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti gerne ville have – og hvis regeringens oplæg var blevet taget til efterretning. Og Dansk Folkeparti går naturligvis ind og gør sin indflydelse gældende.

Men det er jo sådan, må jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, at når man er et parlamentarisk grundlag, og når man udmærket godt ved, at ens stemmer er udslagsgivende, så tager man sig da også betalt for de forlig og aftaler, som man er med i. Og hvorfor i alverden skulle man ikke være med?

Det, der gør det spændende i Dansk Folkeparti, er jo at være med i forlig og aftaler, hvor man i allerhøjeste grad føler, at man, når man er færdig med forliget eller aftalen, så har man via de mandater, man har – man føler måske endda